

Péter Ágnes műveit szemlélve arra kényszerül az ember, hogy intuitíve élje át a művész mondanivalóját, amely egyszerre szubjektív lét-interpretáció és a világ egységéről, teljességéről, a dolgok, jelenségek lényegéről, összefüggéseiről alkotott belső képzet, ugyanakkor titokzatos jelrendszer, amely ősi vagy eljövendő kultúrák töredékekben fennmaradt totemjeire, megsejtett emlék műveire emlékeztet, ismeretlen erők megsejtésére készítet magasabb szellemi tartalmak megértésére szólít fel, egyszóval megszólít és gondolkodásra, elhomályosult érzelmek, érzékek átélésére ösztönöz.

Péter Ágnes műveiből az erő, az értelem, és az érzelem mágikus harmóniája árad. amely magával ragadja azokat is, akik nem kívánnak elmélyülni a jelentések megfejtésében.

A művész, akár a filozófusok, fogalmi szférában gondolkodik alkotás közben. Szobrai univerzális ideákat testesítenek meg, amelyek azonban az ideálison túl közeli és távolabbi transzcendens valóságra irányulnak. Rejtett tulajdonságokat, minőségeket, törvényeket kutatnak, jelenségeket értelmeznek, kultikus tereket, misztikus erőket idéznek.

Az alkotás során Péter Ágnes a valóságból kiemelt gondolkodási tárgyat elemi formákra, geometrikus keretekre, téri alakzatokra és organikus szimbólumokra egyszerűsíti, jelekké absztrahálja, majd visszahelyezi abba az összefüggésbe, amelyből eredendően kiemelte. A visszahelyezés több lépcsője a művészi gondolkodás változását- lásd alkotói periódusok- jelzi: plasztikai rendszereket, a létezés minden mozzanatát átható, egyetemes érvényű törvényeket rendszerbe foglaló plasztikus meditáció képeket.

Formai sajátosságokat tekintve az előbbieknél kiemelt jelentősége van a tudatosan szabálytalanná tett - elsősorban geometrikus - formáknak, az ipari anyagok, fémek nyers, durva rozsdás és géppel megmunkált felületek együttes használatának és a szabályos keretszerkezeteknek, később a zárt körvonaluk kép megmunkálással tagolt elemi formáknak és testeknek, a különböző anyagok szerkezeti és felületi különbözőségéből fakadó asszociatív

kifejezési lehetőségekre építésnek és a szimmetrikus, szabályos testszerkezeteknek, majd a zárt formákból épített nyitott, geometrikus térjeleknek és a fénynek.

Péter Agnes művészetének két döntő mozzanata sájátságos a fémanyagok átlényegítése érzetté, és visszafordítása képzetté, amelynek újabban alkalmazott eszközei a fénypor irreális fénye, és a mágikus művészet formaelemeinek és térszerkezeteinek plasztikus felidézése.

Műveit alaposan csak akkor szemlélhetjük meg, ha körül járjuk, amitől különös, egyszemélyes rítus részeseivé válunk. Installáció tereiben a motívumok-szobrok-meghatározott belső rend szerinti ritmikus ismétlődése, permutációja és formavariációi, vagy a sötét mértani elemekből, felfelé nyúló testekből kiszüremplő, koncentrált fényekben láthatóvá tett belső részletek feltárulásának és eltűnésének váltakozása különös élményt nyújt. A tér fizikai és gondolati bejárásakor az adott tér fokozatosan nyílik meg előttünk, és intenzív átélésével, a jelentésrétegek értelmének felfejtésével szüntelen táguló szellemi-gondolati rendszerre szerveződik.

Péter Agnes utóbbi években készült műveiben és jelenlegi kifejezési nyelvében a mindennapok valóságának jel - képei helyébe a kozmikus valóság végtelen tér-, idő-, erő- relációi és törvényszerűségei léptek.

Művei lényegében letisztult meditációképek, intenzív elmélkedés és elfeledett érzéki élmények felidézésének eredményei, amelyek organikus életet rejtő, tisztán logikus, egyszerű felépítésű belső rendszerekkel, behelyettesíthető tartalmukkal, konkretizálható szimbólikus elemeikkel, asszociatív érzékeket közvetítő felületeikkel a látható és láthatatlan valóságot vetítik egymásra, közös lényegüket hangsúlyozva, mint egyetlen értelmes egész totális érzeteinek képeit.

N. Mészáros Júlia